

LLEI 8/2017, DE 3 D'AGOST, D'ACCESSIBILITAT UNIVERSAL DE LES ILLES BALEARS¹

(BOIB núm. 96, de 5 d'agost de 2017)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les Illes Balears han estat capdavanteres en la promoció de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, la importància de les quals es va reflectir per primera vegada en la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques. Amb posterioritat, el Govern de les Illes Balears va aprovar el Decret 20/2003, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de supressió de barreres arquitectòniques, que va ser derogat pel Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques. Darrerament, la Llei 1/2014, de 21 de febrer, de cans d'assistència, s'ha afegit al corpus normatiu de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques de la comunitat autònoma. Tota aquesta normativa ha suposat un avenç important per a la integració de les persones amb discapacitat de les Illes Balears; això no obstant, actualment encara hi ha persones amb discapacitat física, sensorial, intel·lectual o mental, i també persones amb altres tipus de diversitat funcional o gent gran que viuen situacions de desigualtat d'oportunitats i de discriminació, i que tenen dificultats per participar en la societat i per exercir els seus drets, a causa de l'existència de barreres físiques en la comunicació o d'actituds que els la impedeixen.

A les Illes Balears, segons l'Enquesta de discapacitat, autonomia personal i situacions de dependència (EDAD), de l'any 2008, de l'Institut Nacional d'Estadística –que parteix de l'experiència de l'Enquesta sobre discapacitats, deficiències i estat de salut, de 1999–, hi ha prop de 68.800 persones amb alguna discapacitat.

Les persones amb discapacitat constitueixen un sector de la població heterogeni, però totes tenen en comú que, d'una manera o d'una altra, necessiten garanties suplementàries per viure amb plenitud de drets o per participar en igualtat de condicions que la resta de la ciutadania en la vida econòmica, social i cultural del país.

II

La Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones amb discapacitat, ratificada per l'Estat espanyol i publicada en el *Butlletí Oficial de l'Estat* del dia 21 d'abril de 2008, fixa el compromís de promoure, protegir i assegurar el gaudi ple i en condicions d'igualtat de tots els drets humans i llibertats fonamentals per totes les persones amb discapacitat, i de promocionar el respecte de la seva dignitat inherent. Aquesta Convenció ha esdevingut el primer instrument ampli de drets humans del segle XXI amb caràcter vinculant per a tots els Estats que l'han ratificada.

¹ Aquesta Llei s'ha vist afectada pel Decret Llei 5/2022 de 16 de maig, de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, i pel qual s'estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa ([BOIB núm. 65, de 19 de maig de 2022](#)).

Aquests drets i llibertats enunciats constitueixen avui un dels eixos essencials en l'actuació sobre la discapacitat. Els poders públics han d'assegurar que les persones amb discapacitat puguin gaudir del conjunt de tots els drets humans: civils, socials, econòmics i culturals.

L'article 14 de la Constitució Espanyola consagra el principi d'igualtat davant la llei, sense que pugui prevaler cap tipus de discriminació. L'article 9.2, per la seva banda, estableix que correspon als poders públics promoure les condicions per tal que la llibertat i la igualtat de les persones siguin reals i efectives; remoure els obstacles que n'impedeixin o en dificultin la plenitud, i facilitar la participació de tota la ciutadania en la vida política, econòmica, cultural i social. A més, l'article 10 de la Constitució disposa que la dignitat de la persona és, entre d'altres, fonament de l'ordre polític i de la pau social. En conseqüència, l'article 49 del text constitucional ordena als poders públics que prestin a les persones amb discapacitat l'atenció especialitzada que requereixin i que les emparin especialment perquè puguin gaudir dels seus drets.

El Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, advoca per garantir l'exercici real i efectiu dels drets de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb la resta de la ciutadania amb mesures com ara l'accessibilitat universal, que defineix, en l'article 2, lletra k), de la manera següent: «És la condició que han de complir els entorns, processos, béns, productes i serveis, així com els objectes, instruments, eines i dispositius, per ser comprensibles, utilitzables i practicables per totes les persones en condicions de seguretat i comoditat i de la forma més autònoma i natural possible. Pressuposa la estratègia de "disseny universal o disseny per a totes les persones", i s'entén sens perjudici dels ajustos raonables que s'hagin d'adoptar.»

L'Estatut d'Autonomia disposa en l'article 12 que la comunitat autònoma fonamenta el dret a l'autogovern en els valors del respecte a la dignitat humana, la llibertat, la igualtat, la justícia, la pau i els drets humans, i reafirma els drets fonamentals que emanen, entre d'altres, de la Constitució, com ara la promoció de la igualtat entre la ciutadania.

Així, l'article 16 de l'Estatut inclou la no-discriminació i els drets de les persones dependents i de les seves famílies a la igualtat d'oportunitats, a la participació i protecció, i a la integració i a l'accessibilitat universal, en qualsevol àmbit de la vida pública, social, educativa i econòmica, com un dels eixos centrals de l'actuació de les administracions públiques de les Illes Balears. I en aquest sentit, el darrer apartat d'aquest article recull el mandat a les administracions públiques de promoure les condicions necessàries perquè els drets socials de la ciutadania de les Illes Balears i dels grups i els col·lectius en què s'integren siguin objecte d'una aplicació real i efectiva.

A més, l'article 19.2 de l'Estatut estableix un mandat a les administracions públiques de les Illes Balears, que han de procurar a les persones dependents la seva integració per mitjà d'una política d'igualtat d'oportunitats, desenvolupant mesures d'acció positiva, i han de garantir l'accessibilitat espacial de les instal·lacions, els edificis i els serveis públics.

D'altra banda, l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la comunitat autònoma la competència exclusiva en diferents matèries, algunes de les quals estan relacionades d'una manera transversal amb l'accessibilitat universal objecte d'aquesta llei:

l'urbanisme i l'habitatge (apartat 3r), el transport per ferrocarril i carreteres (apartat 5è), el transport marítim entre ports o punts de les Illes Balears (apartat 6è), la tercera edat (apartat 14è), les polítiques de protecció i suport a les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials (apartat 15è), i la defensa dels consumidors i usuaris (apartat 47è).

III

Aquesta llei es redacta amb la voluntat d'orientar el concepte d'accessibilitat vers un sentit universal, per evitar recorreguts, accessos o espais alternatius per a persones amb discapacitat; té en compte el fet que la discapacitat és, en molts casos, una qüestió de grau que afecta, almenys temporalment o circumstancialment, qualsevol persona, i accepta la definició d'accessibilitat com el conjunt de condicions de comprensibilitat i usabilitat que han de complir l'entorn, els espais, els edificis, els serveis, els mitjans de transport, els processos, els productes, els instruments, els aparells, les eines, els dispositius, els mecanismes i els elements anàlegs perquè totes les persones els puguin emprar i en puguin gaudir amb seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.

Aquesta llei pretén aconseguir una societat inclusiva i accessible que permeti avançar cap a la plena autonomia de les persones, propiciï la igualtat d'oportunitats per a tothom, especialment la gent amb discapacitats, i eviti la discriminació, i també pretén actualitzar i facilitar un marc normatiu propi més àgil en matèria d'accessibilitat, adequat a les directrius internacionals, europees i estatals, en exercici de les competències del Govern de les Illes Balears.

IV

La llei s'estructura en set títols, cinc disposicions addicionals, dues disposicions transitòries, dues disposicions derogatòries i dues disposicions finals.

El títol I recull les disposicions generals, referides a l'objecte de la llei, l'àmbit d'aplicació i les condicions bàsiques d'accessibilitat.

El títol II fa referència a les competències de les administracions públiques i defineix les de la comunitat autònoma, les dels consells insulars i les dels municipis.

El títol III estableix els requisits i les condicions necessàries per aconseguir un entorn global accessible. Aquest títol conté nou capítols, en funció dels diferents àmbits d'actuació: els espais d'ús públic, l'edificació, els sistemes de transport, la targeta d'estacionament, els productes, els serveis, la comunicació, el manteniment de l'accessibilitat i els plans d'accessibilitat.

El títol IV regula els ajuts per a la promoció de l'accessibilitat, les mesures per eliminar barreres, la modificació de condicions urbanístiques a fi d'aconseguir la supressió de barreres arquitectòniques, la intervenció administrativa als edificis d'habitatges, la facilitat d'informació i assessorament per part de l'administració, així com les campanyes educatives i l'accessibilitat en els plans d'estudi.

El títol V regula les mesures de control imprescindibles que ha d'adoptar l'administració per garantir l'aplicació correcta de la normativa d'accessibilitat, tant prèvies com posteriors.

El títol VI estableix el règim sancionador. Classifica les infraccions en lleus, greus i molt greus; regula les sancions; determina la quantia mínima i la màxima corresponents a les infraccions; i estableix els criteris de gradació de les sancions. Així

mateix, regula el procediment sancionador i dóna competència per a l'inici, la instrucció i la resolució dels procediments sancionadors a la comunitat autònoma, als consells insulars i als municipis.

El títol VII defineix el Consell per a l'Accessibilitat com a òrgan de participació externa i de consulta en què es troben representats els diversos sectors socials implicats en les actuacions en matèria d'accessibilitat i n'estableix la composició i les funcions.

Les disposicions addicionals fan referència a la normativa d'aplicació; a la regulació bàsica de certs aspectes de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat; al compliment, si escau, d'unes condicions d'accessibilitat suficients; a l'ambivalència de gènere de les denominacions que apareixen en el text; i a la doble naturalesa del Consell Insular de Formentera als efectes d'aquesta llei.

Les disposicions transitòries regulen les condicions d'adaptació de la normativa de les administracions públiques de les Illes Balears a la Llei d'accessibilitat i a la normativa de desplegament d'aquesta llei.

La disposició derogatòria primera deroga expressament: a) la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques; b) el Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de les barreres arquitectòniques, amb l'excepció del capítol III del títol I («Barreres arquitectòniques en els mitjans de transport»), en tot allò que no s'oposi al Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat, i del títol II («Consell Assessor per a la Millora de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques») mentre no entri en vigor la disposició reglamentària que reguli la composició, el funcionament i l'organització del Consell Assessor per a l'accessibilitat; i c) l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori d'1 d'octubre de 2012 per la qual es desplega el procediment per concedir exempcions del compliment del Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques.

Les disposicions finals contenen manaments explícits relatius al desplegament reglamentari, al desenvolupament de les condicions d'accessibilitat, a l'aplicació i a l'entrada en vigor de la llei.

TÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte i definicions

1. Aquesta llei té per objecte garantir la igualtat d'oportunitats, la no-discriminació i l'accessibilitat universal per permetre l'autonomia personal de totes les persones i, particularment, de les persones amb discapacitat, perquè puguin interactuar de manera plena i efectiva respecte de l'accés i la utilització dels espais d'ús públic, de les edificacions, dels transports, dels productes, dels serveis, de la informació i de les comunicacions.

2. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) Accessibilitat: conjunt de condicions de comprensibilitat i usabilitat que han de complir l'entorn, els espais, els edificis, els serveis, els mitjans de transport, els processos, els productes, els instruments, els aparells, les eines, els dispositius, els mecanismes i els elements anàlegs perquè totes les persones els puguin emprar i en puguin gaudir amb seguretat i comoditat i de la manera més autònoma i natural possible.
- b) Ajustos raonables: mesures d'adequació físiques, socials i actitudinals que, d'una manera eficaç i pràctica, i sense que comportin una càrrega desproporcionada, facilitin l'accessibilitat o la participació d'una persona amb discapacitat en igualtat de condicions que la resta de la ciutadania.
- c) Barreres a l'accessibilitat: impediments, traves o obstacles per a la interacció de les persones amb l'entorn físic, el transport, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions.
- d) Barreres arquitectòniques: barreres de caràcter físic que limiten o impedeixen la interacció de les persones amb l'entorn.
- e) Comunicació: procés en què s'intercanvia informació entre una persona emissora i una receptora. En funció del sentit per mitjà del qual es percep el missatge, la comunicació pot ser:
 - 1r. Auditiva: comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit de l'oïda.
 - 2n. Tàtil: comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit del tacte. Inclou el sistema de lectoescriptura Braille, els símbols i gràfics en relleu, les lletres majúscules al palmell de la mà, l'alfabet dactilològic tàtil o al palmell de la mà i la llengua de signes amb suport tàtil.
 - 3r. Visual: comunicació en la qual el missatge es percep per mitjà del sentit de la vista. Inclou el sistema gràfic alfabètic i simbòlic, que és el sistema que es representa per mitjà de signes, lletres, grafismes, símbols i altres representacions similars en qualsevol tipus de suport material, electrònic o telemàtic; els senyals lluminosos, que són els rètols lluminosos o llums que avisen de perill o emergència en el territori, en l'edificació i en el transport, i la llengua de signes.
- f) Discapacitat física: discapacitat que dificulta o impedeix la mobilitat o el moviment del cos, o part del cos, en les activitats bàsiques de la vida diària, incloses les discapacitats d'origen orgànic.
- g) Discapacitat intel·lectual: funcionament intel·lectual inferior al de la mitjana de la població que pertorba l'aprenentatge, l'assoliment de l'adulthood i l'ajustament social.
- h) Discapacitat mental: trastorns cognitius, d'afectivitat o de conducta que, per la seva intensitat o gravetat, determinen la necessitat de la persona afectada de suports per al funcionament psicològic i per a la socialització.
- i) Discapacitat sensorial: discapacitat que afecta un sentit o més d'un sentit a la vegada.
- j) Discapacitat visual: disminució parcial o manca total de la capacitat per veure-hi que dificulta o impedeix l'acompliment normal de les tasques visuals i provoca dificultats d'interacció entre la persona afectada i l'entorn; inclou la ceguesa total i els diferents graus de baixa visió.

- k) Elements d'urbanització: qualsevol component de les obres d'urbanització referent al subministrament i la distribució d'aigua, el sanejament, la captació i la distribució d'energia, les telecomunicacions, la seguretat i la senyalització viàries, la jardineria i la pavimentació, i tots els elements que materialitzen les indicacions dels plans urbanístics i els projectes d'urbanització.
- l) Espais i zones d'ús comunitari: espais al servei d'un edifici o un conjunt d'edificis i a disposició dels seus usuaris d'una manera compartida.
- m) Espais urbans d'ús públic: conjunt d'espais que formen part del domini públic, que estan destinats a l'ús públic d'una manera permanent o temporal i tenen la condició de sòl urbà segons la normativa urbanística vigent. Comprenen els espais següents:
 - 1r. Espais viaris: espais urbans d'ús públic destinats a la circulació de vehicles i persones.
 - 2n. Espais lliures: àrees o recintes urbans d'ús públic no edificats diferents dels espais viaris.
- n) Llengües de signes: sistemes lingüístics de modalitat gestual i visual propis de les persones sordes signants, que també usen, amb diferents adaptacions segons la seva situació sensorial, les persones sordcegues.
- o) Manteniment de l'accessibilitat: conjunt de procediments de revisió, de detecció de problemes i d'actuació perquè els espais, els serveis o les instal·lacions romanguin accessibles al llarg del temps i hi hagi un manteniment suficientment continuat dels elements necessaris perquè les condicions d'accessibilitat no minvin o desapareguin. El manteniment de l'accessibilitat ha de tenir caràcter preventiu i correctiu.
- p) Mesures d'acció positiva: suports específics destinats a prevenir o compensar els desavantatges o les dificultats especials que tenen les persones amb discapacitat per a la seva participació plena i efectiva en la societat, en igualtat de condicions que la resta de persones, i per a la seva incorporació en tots els àmbits de la vida política, econòmica, educativa, cultural i social.
- q) Mitjans de suport: ajudes que actuen com a intermediàries entre l'entorn i les persones amb discapacitat i els permeten millorar la qualitat de vida o incrementar l'autonomia personal. Els mitjans de suport d'ús particular es consideren elements necessaris i no se'n pot restringir la utilització, excepte per motius de seguretat o de salubritat o per les altres causes que siguin establertes per reglament. Els mitjans de suport es classifiquen en:
 - 1r. Producte de suport: instrument, aparell, eina, dispositiu, mecanisme o element anàleg que permet a les persones amb discapacitat dur a terme activitats que sense aquesta ajuda no podrien fer, o que només podrien fer a costa d'un gran esforç.
 - 2n. Suport personal: persona preparada per facilitar o garantir l'ús de productes i serveis, la comunicació o la mobilitat a les persones amb discapacitat, com ara l'interpret de la llengua de signes, el guia interpret o l'assistent personal.
 - 3r. Suport animal: animal ensinistrat especialment per cobrir necessitats concretes d'una persona amb discapacitat, com per exemple els cans d'assistència.
- r) Persones amb discapacitat: persones que presenten dèficits funcionals de caràcter físic, sensorial, intel·lectual o mental que, en interaccionar amb

- barreres diverses, veuen limitada la seva participació plena i efectiva en la societat en igualtat de condicions que la resta de persones.
- s) Persones amb mobilitat reduïda: persones que tenen limitada la capacitat de desplaçar-se o d'interaccionar amb l'entorn amb seguretat i autonomia per raó d'una determinada discapacitat física, sensorial o intel·lectual.
 - t) Pla d'accessibilitat: instrument que identifica i planifica les actuacions que cal dur a terme perquè en l'àmbit d'aplicació del pla s'assoleixin les condicions d'accessibilitat establertes per aquesta llei i per la corresponent normativa de desplegament.
 - u) Pla de manteniment de l'accessibilitat: document que estableix la programació de les actuacions necessàries per al manteniment preventiu de l'accessibilitat dels espais i els edificis, i prescriu les actuacions que s'han d'emprendre en cas que en calgui un manteniment correctiu.
 - v) Producte: bé o servei elegible, viable i repetible que l'oferta posa a disposició de la demanda, per satisfer una necessitat o atendre un desig a través del seu ús o consum.
 - w) Productes de consum: béns mobles que poden ser adquirits pels consumidors i que es destinen a l'ús particular.
 - x) Productes de suport a la comunicació visual: mètodes específics per facilitar a les persones amb discapacitat visual la percepció i la comprensió de la informació visual. S'hi inclouen els productes següents:
 - 1r. Productes de suport òptics i electrònics: dispositius basats en un sistema òptic o electrònic que amplien o apropen les imatges i permeten optimitzar el rendiment visual de les persones amb baixa visió.
 - 2n. Productes de suport que transformen la informació visual en llenguatge sonor: dispositius, equips, instruments, recursos tecnològics, programari i qualsevol altra ajuda que transformi la informació visual en llenguatge sonor i faciliti a les persones amb discapacitat visual l'accés a aquesta informació.
 - 3r. Productes de suport que transformen la informació visual en informació tàctil: dispositius, equips, instruments, recursos tecnològics, programari i qualsevol altra ajuda que transformi la informació visual en informació tàctil i faciliti a les persones amb discapacitat visual l'accés a aquesta informació.
 - y) Productes d'ús públic: béns mobles que poden ser emprats en general per qualsevol persona, tant de pagament com de franc. Inclou, entre altres elements, el mobiliari, les màquines expenedores o automàtiques i els impresos en paper.
 - z) Proporcionalitat: qualitat d'una mesura de millora de l'accessibilitat segons la qual els costos o les càrregues que implica estan justificats, atenent els criteris següents:
 - 1r. Els efectes discriminatoris que comportaria per a les persones amb discapacitat que la mesura no es duigués a terme.
 - 2n. Les característiques de la persona, l'entitat o l'organització que ha de dur a terme la mesura.
 - 3r. La possibilitat d'obtenir finançament públic o altres ajuts.
 - aa) Serveis d'ús públic: serveis que, independentment de la seva titularitat, es posen a disposició del públic i poden ser contractats o se'n pot gaudir d'una manera individual o col·lectiva, com ara els serveis de salut, els serveis socials, els serveis

- educatius, universitaris i de formació tecnicoprofessional, els serveis culturals, els serveis d'hostaleria, els serveis comercials, els serveis d'emergències, els serveis d'informació i de comunicació o els serveis esportius.
- bb) Serveis públics: serveis que presten les administracions públiques, per mitjà de la gestió pròpia o aliena, exceptuant-ne els mitjans de transport, que són objecte del capítol III del títol III, i els serveis que, no necessàriament prestats per les administracions públiques, s'ofereixen a la comunitat en general i són considerats serveis essencials o d'interès general, entre els quals s'inclouen el subministrament elèctric, d'aigua o de gas i les telecomunicacions.
- cc) Transport discrecional de persones viatgeres: servei de transport de persones viatgeres no subjecte a uns itineraris, uns calendaris i uns horaris prefixats.
- dd) Transport públic de persones viatgeres: servei de transport terrestre, marítim o aeri de persones viatgeres prestat per altri susceptible de ser emprat per una pluralitat determinada o no de persones o pel públic en general per poder desplaçar-se d'un lloc a un altre, tant si és per mitjà del pagament d'un preu, una taxa, una quota o una altra contraprestació, com si no.

Article 2. Titulars dels drets

Totes les persones físiques són titulars dels drets que es deriven d'aquesta llei en igualtat de condicions quan interactuen amb una o diverses barreres.

Article 3. Àmbit d'aplicació

Les disposicions de la present llei vinculen qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que realitzi alguna de les actuacions subjectes a aquesta en matèria d'accessibilitat per garantir la igualtat d'oportunitats, la no-discriminació i l'accessibilitat universal en els espais d'ús públic, de les edificacions, dels transports, dels productes, dels serveis, de la informació i de les comunicacions en l'àmbit territorial de les Illes Balears.

Article 4. Condicions d'accessibilitat

1. S'han d'establir reglamentàriament les condicions d'accessibilitat que han de tenir els espais d'ús públic, les edificacions, els transports, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions, i també els criteris per determinar els ajusts raonables que, si escau, siguin exigibles en funció de les circumstàncies que es donin.

2. El Govern de les Illes Balears ha de regular les condicions d'accessibilitat i no-discriminació que garanteixin els mateixos nivells d'igualtat d'oportunitats a totes les persones, sens perjudici de les competències atribuïdes als municipis i als consells insulars.

Aquesta regulació ha d'incloure tots els àmbits i àrees que esmenta l'apartat 1 d'aquest article.

3. Les condicions d'accessibilitat i no-discriminació han d'establir, per a cada àmbit o àrea, mesures concretes per prevenir o suprimir discriminacions, i també han de compensar els desavantatges o les dificultats. Almenys s'hi han d'incloure disposicions sobre els aspectes següents:

- a) Exigències d'accessibilitat en els espais d'ús públic, les edificacions, els transports, els productes, els serveis, la informació i les comunicacions; en

particular, la supressió de barreres en les instal·lacions i l'adaptació d'equips i instruments, així com la senyalització apropiada d'aquests.

- b) Condicions més favorables en l'accés, la participació i la utilització dels recursos de cada àmbit o àrea i condicions de no-discriminació en normes, criteris i pràctiques.
- c) Suports complementaris, com ara ajudes econòmiques, productes i tecnologies de suport, serveis o tractaments especialitzats, altres serveis personals, i també altres formes de suport.

4. Les condicions d'accessibilitat i no-discriminació s'han d'establir tenint en compte les diferents diversitats funcionals que han d'orientar tant el disseny inicial, les actuacions i els ajusts raonables en els àmbits i les àrees esmentats abans.

TÍTOL II

COMPETÈNCIES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 5. Competències de l'Administració de la comunitat autònoma

1. Correspon a la comunitat autònoma de les Illes Balears exercir les competències per garantir les condicions d'accessibilitat adequades per fer efectiva la igualtat d'oportunitats, la no-discriminació, la integració i l'accessibilitat universal, que permetin l'autonomia personal i la inclusió i l'exercici dels drets de totes les persones i, particularment, de les persones amb discapacitat.

2. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears exerceix, en l'àmbit de les competències que té assignades cada conselleria, sens perjudici de les competències que corresponen als municipis i als consells insulars, d'acord amb la legislació urbanística i la de règim local, les competències següents:

- a) Desplegar i executar aquesta llei i la normativa sectorial relacionada amb l'accessibilitat universal.
- b) Dur a terme l'activitat de foment en matèria d'accessibilitat universal, i també establir mesures d'acció positiva.
- c) Establir criteris i mecanismes per garantir l'aplicació coordinada de la normativa d'accessibilitat en tot el territori de les Illes Balears.
- d) Vetlar per l'aplicació d'aquesta llei, col·laborant amb les administracions públiques i els altres òrgans implicats i exercint, si és el cas, la seva potestat sancionadora, tal i com es preveu a l'article 53.f) d'aquesta llei.
- e) Participar i donar orientació en la resolució de dubtes interpretatius sobre l'aplicació de la normativa d'accessibilitat vigent. A aquest efecte, a petició de les parts interessades, pot emetre informes mitjançant l'òrgan que tenguí assignada aquesta funció.
- f) Elaborar el pla autonòmic d'accessibilitat i les revisions corresponents, i també els plans d'actuació i gestió referits a àmbits concrets que tenguin afectacions en matèria d'accessibilitat. El pla autonòmic d'accessibilitat es revisarà, almenys, cada 5 anys.
- g) Donar la formació necessària perquè el personal de les administracions públiques d'atenció al públic tenguí els coneixements adequats per adreçar-se a les persones amb discapacitat i donar-los suport.

Article 6. Competències exercides pels ajuntaments i pels consells insulars

1. Correspon als municipis en l'àmbit de les seves competències:
 - a) Aplicar la normativa d'accessibilitat d'acord amb la normativa urbanística i la de règim local, sens perjudici de les normes específiques que estableixi la legislació sectorial corresponent.
 - b) Incloure en els instruments de planejament les determinacions de caràcter detallat sobre les mesures pertinents per garantir l'accessibilitat universal, tenint en compte aquesta llei i el seu desplegament reglamentari.
 - c) Establir i coordinar l'adaptació dels mitjans i els serveis de transport públics.
 - d) Elaborar el pla municipal d'accessibilitat i les revisions corresponents, així com els plans d'actuació i gestió referits a àmbits concrets que tenguin afectacions en matèria d'accessibilitat.
 - e) Controlar el compliment del que estableix aquesta llei, i també dur a terme la funció inspectora i la potestat sancionadora, en l'àmbit de les seves competències.
2. Correspon als consells insulars en l'àmbit de les seves competències:
 - a) Establir criteris i mecanismes per garantir l'aplicació coordinada de la normativa d'accessibilitat en tot el territori insular.
 - b) Dur a terme l'activitat del foment de la matèria d'accessibilitat universal.
 - c) Controlar el compliment del que estableix aquesta llei, i també dur a terme la funció inspectora i la potestat sancionadora, en l'àmbit de les seves competències.

TÍTOL III CONDICIONS D'ACCESSIBILITAT I NO-DISCRIMINACIÓ

CAPÍTOL I ACCESSIBILITAT EN ELS ESPAIS D'ÚS PÚBLIC

Article 7. Accessibilitat en els espais urbans d'ús públic

1. La planificació i urbanització dels espais urbans d'ús públic s'ha d'efectuar de manera que siguin accessibles, en els termes i les condicions bàsics d'accessibilitat establerts reglamentàriament.

A aquest efecte, tant el planejament general i derivat com els instruments d'execució urbanística han de garantir l'accessibilitat universal dels espais urbans d'ús públic, d'acord amb els criteris bàsics fixats en aquesta llei i segons les condicions bàsiques establertes reglamentàriament.

2. Els espais urbans d'ús públic existents s'han d'adaptar progressivament per assegurar l'accessibilitat universal. Les intervencions d'accessibilitat que es facin als espais esmentats han de complir els ajusts raonables en els terminis i els termes establerts reglamentàriament.

Article 8. Accessibilitat en els espais naturals d'ús públic

1. En els espais naturals on es desenvolupin activitats destinades a l'ús públic, s'hi han de preveure itineraris i serveis accessibles, en els casos i de la forma que sigui tècnicament possible, de manera que es combini el respecte al medi ambient amb el

dret de totes les persones a gaudir de la naturalesa, en les condicions bàsiques d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

2. Els ens i organismes encarregats de la seva gestió han d'elaborar en el termini de 18 mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, plans d'accessibilitat que indiquin i planifiquin les mesures que s'han d'adoptar per adaptar gradualment els espais d'ús públic.

Article 9. Elements d'urbanització i mobiliari urbà

1. Els elements d'urbanització i el mobiliari urbà que s'instal·lin en el sistema viari i en els espais d'ús públic han de complir les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament i respectar sempre la zona d'itinerari accessible.

2. S'han de determinar reglamentàriament la proporció d'unitats accessibles i les característiques amb criteris de disseny per a tothom, d'ubicació i de l'espai d'interacció lliure d'obstacles que han de tenir els elements d'urbanització i el mobiliari urbà, per tal que el nombre més elevat possible de persones pugui gaudir d'un entorn accessible.

Article 10. Ocupació provisional d'espais d'ús públic

1. Els elements que, provisionalment, s'ubiquin en els espais d'ús públic s'han de situar i senyalitzar de manera que es garanteixi la seguretat i l'accessibilitat universal.

2. Les obres que afectin la via pública han de disposar dels mitjans de protecció i senyalització necessaris, sense envair els itineraris accessibles sempre que sigui possible, i han de proporcionar itineraris o passos alternatius.

Article 11. Reserva de places per a persones amb discapacitat en actes públics culturals, esportius i d'oci

Amb l'objectiu de garantir la inclusió i l'exercici dels seus drets a les persones amb discapacitat, s'ha de reservar un percentatge de places que no sigui inferior al que s'estableixi reglamentàriament en tots els actes públics de caire cultural, esportiu i d'oci.

CAPÍTOL II ACCESSIBILITAT EN LES EDIFICACIONS

Article 12. Accessibilitat en les edificacions de nova construcció

1. Les edificacions de nova construcció d'ús públic, tant de titularitat pública com privada, han de ser accessibles i han de disposar d'itineraris accessibles que comuniquin els diferents espais d'ús públic entre si i amb la via pública, en les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

2. Les edificacions de nova construcció d'usos privats diferents del d'habitatge han de ser accessibles i han de disposar d'itineraris que permetin la connexió dels elements privatis amb la via pública i amb les dependències d'ús comunitari, en els casos i les condicions d'accessibilitat establerts reglamentàriament.

3. Les edificacions de nova construcció amb ús d'habitatge plurifamiliar han de disposar d'itineraris accessibles que permetin la connexió entre la via pública, l'entrada

a cada habitatge i les dependències i zones d'ús comunitari, en els casos i en les condicions d'accessibilitat que s'estableixin reglamentàriament.

4. Els conjunts residencials formats per habitatges unifamiliars es consideren edificis plurifamiliars pel que fa a les condicions d'accessibilitat que han de complir les seves zones comunes.

5. Els complexos formats per un conjunt d'edificis connectats entre si han de ser accessibles i disposar d'itineraris que permetin el trànsit entre els edificis, en les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

Article 13. Accessibilitat en les edificacions existents

1. En les edificacions existents que siguin objecte d'actuacions de rehabilitació integral o d'ampliació o reforma que afectin un 50 %, o més, de la superfície inicial, o que siguin objecte de canvi d'ús o d'activitat, s'hi han de dur a terme les obres necessàries per adequar-les a les condicions d'accessibilitat que es determinin reglamentàriament per a cada supòsit, en funció de l'ús, la superfície i la intervenció, i tenint en compte les possibilitats d'actuació i obligacions imposades per la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl; el Text refós de la Llei de sòl i rehabilitació urbana, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre; i la Llei 8/2013, de 26 de juny, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes.

2. Tenen caràcter obligatori i no requereixen acord previ de la junta de propietaris, tant si impliquen modificacions del títol de constitució o dels estatuts com si no n'impliquen, i siguin obligades per les administracions públiques o sol·licitades a instància dels propietaris:

- a) Les obres i actuacions que siguin necessàries per al manteniment i compliment adequat del deure de conservació de l'immoble i dels serveis i de les instal·lacions comuns, amb inclusió, en tot cas, de les necessàries per satisfer els requisits bàsics d'accessibilitat universal.
- b) Les obres i actuacions que siguin necessàries per garantir els ajusts raonables en matèria d'accessibilitat universal i, en tot cas, les requerides a instància dels propietaris de l'habitatge o local on visquin, treballin o prestin serveis persones amb discapacitat o persones més grans de setanta anys, amb l'objecte d'assegurar un ús adequat a les seves necessitats dels elements comuns, així com instal·lar rampes, ascensors o altres dispositius mecànics i electrònics que afavoreixin l'orientació o la seva comunicació amb l'exterior, sempre que l'import repercutit anualment, una vegada descomptades les subvencions o ajudes públiques, no superi dotze mensualitats ordinàries de despeses comunes. No eliminarà el caràcter obligatori d'aquestes obres el fet que la resta del seu cost, més enllà de les mensualitats esmentades, sigui assumit per qui les hagi requerides.

3. Quant a les edificacions existents que no siguin objecte de cap de les actuacions que indica l'apartat 1, el reglament que desplegui aquesta llei ha de determinar els terminis i els termes de les seves condicions bàsiques d'accessibilitat.

Article 14. Edificacions de valor historicoartístic

En cas de no poder complir les condicions d'accessibilitat establertes, en les edificacions declarades béns d'interès cultural o béns catalogats inclosos en els catàlegs insulars i municipals o en els plans especials de protecció per raó del seu valor

historicoartístic particular, s'hi ha d'adoptar les solucions alternatives que permetin assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles, sense incomplir la normativa específica reguladora d'aquests béns.

Article 15. Solucions alternatives per garantir la màxima accessibilitat

Si es donen circumstàncies específiques que no permetin que un espai, una edificació existent, un servei o una instal·lació pugui assolir completament la normativa d'accessibilitat sense requerir mitjans tècnics que comportin una càrrega desproporcionada, les administracions públiques que han de concedir llicències o, si pertoca, autoritzacions, podran acceptar solucions alternatives que permetin la màxima accessibilitat possible.

Article 16. Reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat

1. Amb l'objectiu de garantir l'accés a l'habitatge a les persones amb discapacitat, s'ha de programar un mínim d'un 7 % d'habitatges amb les característiques constructives i de disseny adequades que garanteixin l'accés i el desenvolupament còmode i segur de les persones amb discapacitat, en les programacions anuals d'habitatges de protecció oficial de promoció pública. Aquest percentatge es fixarà al 4 % per als habitatges de protecció oficial de promoció privada. En el cas de resultar un número decimal, s'ha d'arrodonir a l'alça.

2. Els col·lectius de persones amb discapacitat han de disposar de la informació adequada, necessària i actualitzada tant de l'oferta disponible d'habitatges reservats com dels procediments de les administracions públiques per reservar-los, adquirir-los o llogar-los, d'acord amb el que s'estableixi reglamentàriament.

CAPÍTOL III

ACCESSIBILITAT EN ELS SISTEMES DE TRANSPORT

Article 17. Accessibilitat en el transport de persones viatgeres

1. Les administracions públiques han d'assegurar que el sistema de transport de persones viatgeres reuneixi les condicions d'accessibilitat necessàries que permetin a totes les persones fer-ne ús en igualtat d'oportunitats i no-discriminació, tenint en compte especialment les necessitats de les persones amb discapacitat, la gent gran o altres situacions de vulnerabilitat.

2. Els sistemes de transport de persones viatgeres han de garantir l'accessibilitat en les edificacions, les infraestructures i els espais interiors d'ús públic que en formen part, així com l'accessibilitat en els mitjans de transport i en les zones habilitades en el seu interior, i també en els elements d'ús públic que en formen part, tant si és el material mòbil com si són les infraestructures o els sistemes d'informació i de comunicació amb les persones usuàries, tot això d'acord amb el Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat; el Reglament (UE) núm. 181/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, sobre els drets de les persones viatgeres en autobús i autocar; i el Reglament (UE) núm. 1371/2007 del Parlament

Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els drets i les obligacions de les persones viatgeres de ferrocarril o la normativa que el substitueixi.

3. Els proveïdors del servei de transport han de formar el personal, incloses les persones que el condueixen o el capitanegen, en el cas de línies de transport marítim, tant en el tracte adequat com en la utilització dels mitjans de suport vers les persones amb discapacitat, d'acord amb el que disposi la normativa vigent.

4. Els mitjans de transport terrestre públic ja siguin de caràcter regular o discrecional han de comptar amb infraestructures accessibles i garantir el compliment de les condicions mínimes d'accessibilitat marcades per la normativa vigent per a cadascuna de les seves unitats de transport. Pel que fa al transport marítim, els criteris d'accessibilitat mínims seran els previstos segons la normativa aplicable.

5. La conselleria competent en matèria de transport marítim entre ports o punts de les Illes Balears disposarà de forma reglamentària les condicions específiques que permetin garantir l'accessibilitat universal de les línies de transport regular de passatgers, que afectaran el conjunt de les instal·lacions i infraestructures portuàries, els serveis auxiliars de trasllat de passatgers entre terminals portuàries i els punts d'embarcament dels vaixells, així com l'adaptació del conjunt de les embarcacions que operin entre illes.

6. De la mateixa manera, pel que fa a les embarcacions d'excursions marítimes entre illes, serà requisit indispensable per a l'autorització de la seva activitat el fet que s'adaptin a les prescripcions normatives en matèria d'accessibilitat en el transport marítim.

CAPÍTOL IV

TARGETA D'ESTACIONAMENT

Article 18. Conceptes generals

1. La targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat que tinguin mobilitat reduïda o greus problemes de mobilitat és un document públic que acredita el dret de qui n'és la persona titular a estacionar el vehicle que el transporta en el lloc més pròxim possible a aquell al qual es desplaça, d'acord amb les condicions establertes reglamentàriament.

2. Les places d'aparcament reservades són espais d'aparcament destinats a l'ús de les persones titulars d'aquesta targeta. Aquestes places han de tenir les característiques, la senyalització i les dimensions adequades establertes reglamentàriament.

Article 19. Persones beneficiàries

1. Poden obtenir la targeta d'estacionament les persones físiques que tinguin reconeguda oficialment la condició de persona amb discapacitat, de conformitat amb el que estableix l'article 4.2 del Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, i que estiguin en una de les situacions següents:

- a) Que presentin mobilitat reduïda, de conformitat amb l'annex II del Reial decret 1971/1999, de 23 de desembre, de procediment per al reconeixement, la

declaració i la qualificació del grau de discapacitat, dictaminada pels equips multiprofessionals de qualificació i reconeixement del grau de discapacitat.

- b) Que mostrin en el millor ull una agudesa visual igual o inferior al 0,1 amb correcció, o un camp visual reduït a 10 graus o menys, dictaminada pels equips multiprofessionals de qualificació i reconeixement del grau de discapacitat.
- c) Excepcionalment, s'ha de concedir una targeta d'estacionament de caràcter provisional a les persones que, a causa d'una malaltia o patologia d'extrema gravetat que suposi fefaentment una reducció substancial de l'esperança de vida, presentin una mobilitat reduïda, encara que aquesta no hagi estat dictaminada oficialment i quan raonablement no es pugui tramitar al seu temps la sol·licitud ordinària de la targeta d'estacionament. La concessió d'aquesta targeta s'ha de fer d'acord amb allò que estableix el Reial decret 1056/2014, de 12 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'emissió i ús de la targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

2. Així mateix, poden obtenir la targeta d'estacionament les persones físiques o jurídiques titulars de vehicles destinats exclusivament al transport col·lectiu de persones amb discapacitat que prestin serveis socials de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a la dependència a què es refereix la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, així com els serveis socials als quals es refereix el Text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre.

Article 20. Àmbit d'aplicació

1. Els drets que acredita la targeta d'estacionament corresponen a totes les persones que circulen pel territori de les Illes Balears i que són titulars de targetes d'estacionament, segons el model comunitari europeu uniforme que estableix la Recomanació 98/376/CE del Consell, de 4 de juny de 1998, sobre la creació d'una targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat.

2. Les persones titulars d'una targeta d'estacionament expedida a les Illes Balears poden gaudir de les facilitats d'estacionament a altres comunitats autònomes, Estats o regions de la Unió Europea, d'acord amb la normativa aplicable.

Article 21. Competències de les administracions públiques

1. El Govern de les Illes Balears ha d'establir reglamentàriament el procediment i els requisits per obtenir, renovar i prorrogar la targeta d'estacionament i també ha de regular-ne la utilització.

2. Els municipis, o bé el consell insular en el cas de Formentera, han de concedir la targeta d'estacionament a les persones que la sol·licitin i que, d'acord amb el que estableix l'article 19, en puguin ser beneficiàries, per tal d'utilitzar les places d'aparcament reservades i gaudir dels drets de circulació i estacionament del vehicle. Així mateix, els municipis poden establir condicions addicionals en la regulació de les places d'aparcament reservades, sempre que no suposin una vulneració dels drets i beneficis que estableix la normativa bàsica estatal, recollida en el Reial decret 1056/2014, de 12 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'emissió i ús de la targeta d'estacionament per a les persones amb discapacitat.

3. L'administració municipal ha de vetlar, mitjançant les accions de seguiment i vigilància que es considerin oportunes, per evitar l'ús indegut de les targetes d'aparcament.

Article 22. Ús de la targeta

1. La targeta d'estacionament és personal i intransferible, i no és vàlida la seva reproducció. La targeta només es pot utilitzar quan la persona titular condueixi el vehicle o sigui transportada per aquest.

2. L'ús de la targeta d'estacionament està condicionat al manteniment dels requisits que varen ser exigits a la persona titular per atorgar-la-hi.

3. No es pot utilitzar una targeta d'estacionament en absència de la persona titular sense causa justificada, ni tampoc utilitzar una targeta d'estacionament reproduïda, manipulada, falsificada o caducada.

4. La utilització indeguda de la targeta d'estacionament pot donar lloc a la retirada temporal d'aquesta i a la suspensió dels seus efectes, i el seu ús fraudulent, a la seva cancel·lació, sens perjudici de les sancions establertes en l'ordenament jurídic.

5. En el cas de defunció de la persona titular de la targeta, l'ús indegut d'aquesta o la no devolució a l'administració corresponent pels seus familiars o cuidadors tindrà la consideració d'ús fraudulent, amb l'aplicació de les sancions corresponents que estableix aquesta llei.

Article 23. Drets de les persones titulars de la targeta d'estacionament

1. Les persones titulars de la targeta d'estacionament, sempre que l'exhibeixin a l'interior del vehicle de manera visible i llegible des de l'exterior, tenen els drets següents:

- a) Gaudir de la reserva de plaça d'aparcament en un lloc proper al seu domicili o lloc de treball, amb la sol·licitud prèvia a l'administració corresponent i la justificació de la necessitat, d'acord amb les condicions que s'estableixin reglamentàriament. Aquesta plaça ha d'estar senyalitzada amb el símbol internacional d'accessibilitat.
- b) Aparcar a les places d'aparcament reservades a les persones amb discapacitat.
- c) Aparcar a les zones d'aparcament limitat durant el temps necessari, en les condicions que estableixin les ordenances municipals.
- d) Aparcar a les zones reservades per a càrrega i descàrrega, d'acord amb el que disposin les ordenances municipals i sempre que no es causin perjudicis a les persones vianants o al trànsit.
- e) Aparcar en qualsevol lloc de la via pública, per motius justificats i pel temps indispensable, sempre que no s'ocasionin perjudicis a les persones vianants o al trànsit, d'acord amb les instruccions de la policia urbana.
- f) Accedir a vies, àrees o espais urbans amb la circulació restringida a residents, sempre que la destinació es trobi a l'interior d'aquesta zona.

2. El fet de disposar de targeta d'estacionament no implica, en cap cas, l'autorització per aparcar en zones i passos de persones vianants, llocs i espais on estigui prohibit aturar-s'hi, llocs que obstrueixin guals o sortides d'emergències, zones acotades per raó de la seguretat pública i espais que redueixin els carrils de circulació.

Article 24. Deures de les persones titulars de la targeta d'estacionament

1. Les persones titulars de la targeta d'estacionament tenen les obligacions següents:

- a) Fer l'ús correcte de la targeta, d'acord amb les condicions que estableix l'article 22 d'aquesta llei.
- b) Col·locar la targeta d'estacionament a la part de davant del vehicle o adherir-la al parabrisa davanter per l'interior, sempre amb el document original, de manera que resulti clarament visible i llegible des de l'exterior.
- c) Identificar-se quan així els ho requereixi un agent de l'autoritat acreditant la identitat amb el document nacional d'identitat, el número d'identificació fiscal, la targeta de residència o qualsevol altre document oficial identificatiu sense el qual no es pot fer ús de la targeta d'estacionament. Els menors de 14 anys poden acreditar la seva identitat amb el document de reconeixement del grau de discapacitat.
- d) Col·laborar amb els agents de l'autoritat per evitar, al màxim possible, els problemes de trànsit que es puguin ocasionar amb motiu d'exercitar els drets que els atorga la utilització de la targeta d'estacionament.
- e) Retornar la targeta d'estacionament caducada, tant en el moment de la renovació com en acabar-ne la vigència.

2. L'incompliment d'aquestes obligacions pot donar lloc a la retirada temporal o definitiva de la targeta d'estacionament, sens perjudici de les sancions establertes en l'ordenament jurídic.

CAPÍTOL V ACCESSIBILITAT EN ELS PRODUCTES

Article 25. Accessibilitat en els productes

1. Les administracions públiques han de garantir l'accessibilitat en els productes en els serveis públics que ofereixen i han d'exigir que aquests productes també estiguin disponibles en els serveis que hagin externalitzat. En aquest darrer cas, els que prestin aquests serveis públics han de garantir l'accessibilitat en els productes que posen a disposició del públic.

2. S'han d'establir per reglament les condicions d'accessibilitat i els criteris de disseny universal respecte dels productes d'ús públic i per als productes de consum.

CAPÍTOL VI ACCESSIBILITAT EN ELS SERVEIS D'ATENCIÓ AL PÚBLIC I EN ELS PRESTADORS DE SERVEIS PÚBLICS

Article 26. Condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació en els serveis

1. Totes les persones físiques o jurídiques que, en el sector públic, prestin serveis disponibles per al públic estan obligades, en les seves activitats i en les transaccions conseqüents, a complir el principi d'igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat i a evitar discriminacions per raó de discapacitat.

2. Els mitjans de comunicació audiovisual han d'incorporar gradualment els sistemes d'audiodescripció, subtitulació i interpretació en llengua de signes per fer

accessible la seva programació, d'acord amb el que estableix la Llei 5/2013, d'1 d'octubre, audiovisual de les Illes Balears.

3. Les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació perquè les persones amb discapacitat puguin accedir als serveis a disposició del públic i utilitzar-los són exigibles en els termes establerts reglamentàriament.

4. Les administracions públiques i els proveïdors de serveis públics han d'informar a les seves pàgines web sobre quines són les condicions d'accessibilitat i quins són els mitjans de suport disponibles en els serveis que ofereixen, i han de promoure l'ús de les tecnologies de la informació i comunicació en tots els àmbits, com a element facilitador de les relacions amb les persones amb discapacitat que tenen dificultats per desplaçar-se o rebre atenció personal.

5. Els prestadors de serveis han de proporcionar, amb mitjans i sistemes adequats, a les persones usuàries que ho requereixin la informació clara referent als seus serveis, i han de tenir disponible la informació més rellevant en format de lectura fàcil.

6. Els prestadors de serveis que, per les característiques de l'activitat, han de disposar d'una proporció de places, unitats o elements accessibles, han de preveure els mecanismes de gestió adequats per garantir que aquestes places o elements restin disponibles per a les persones a les quals s'adrecen fins que no s'hagi exhaurit la resta de la capacitat de l'establiment. La ubicació d'aquestes reserves de places, unitats o elements accessibles no pot representar cap greuge comparatiu amb la resta d'usuaris, amb l'objectiu de prestar el servei de forma inclusiva i amb igualtat d'oportunitats per a tothom. En tot cas, l'exercici del dret d'admissió no pot utilitzar-se per impedir, restringir o condicionar l'accés de ningú per motiu de discapacitat.

7. Les administracions públiques que ofereixin serveis d'atenció al públic han de disposar d'intèrprets en llengua de signes, especialment en l'àrea de sanitat (hospitals, urgències) en la proporció i en els llocs de feina que s'estableixin reglamentàriament.

Article 27. Formació del personal d'atenció al públic

1. Les administracions públiques han de preveure la formació necessària perquè el personal d'atenció al públic dels serveis que ofereixen o que en depenen tenguin els coneixements adequats per adreçar-se a les persones amb discapacitat i donar-los suport.

2. Els serveis d'ús públic que disposin de plans de formació per al personal d'atenció al públic han d'incloure la formació relativa a l'atenció a les persones amb discapacitat i la utilització dels productes de suport que tenguin disponibles.

Article 28. Dret a rebre atenció personalitzada

El personal d'atenció al públic ha de prestar orientació i ajut personalitzats a les persones amb discapacitat en cas que ho sol·licitin i es requereixi per utilitzar el servei.

CAPÍTOL VII ACCESSIBILITAT EN LES COMUNICACIONS I EN LA TRANSMISSIÓ D'INFORMACIÓ

Article 29. Condicions d'accessibilitat i no-discriminació en les comunicacions

1. Les condicions d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les tecnologies, dels productes i dels serveis relacionats amb la societat de la informació i

de qualsevol mitjà de comunicació social són exigibles en els terminis i els termes establerts per reglament.

2. Les campanyes de publicitat i sensibilització de l'accessibilitat de les persones amb discapacitat garantiran la igualtat de gènere.

Article 30. Informació a disposició del públic

1. Les administracions públiques o, si escau, els prestadors de serveis públics han de facilitar a les persones amb discapacitat l'accés i la utilització de la informació a disposició del públic, mitjançant l'ús adequat de sistemes i mitjans que combinin la comunicació auditiva, tàctil i visual. Així mateix, han de promoure que els texts d'interès públic rellevants i els formularis d'utilització freqüent s'ofereixin en format de lectura fàcil i vídeos en llengua de signes.

2. Les administracions públiques o, si escau, els prestadors de serveis públics han de fer accessible la informació que proporcionen a través de les seves pàgines web incorporant-hi progressivament els avenços i els nous sistemes que afavoreixen l'accés i la utilització de les comunicacions. Les pàgines han de complir, com a mínim, el nivell d'accessibilitat establert reglamentàriament i han de contenir la informació referent a aquest nivell i la data en què es va fer la darrera revisió de les condicions d'accessibilitat.

Article 31. Accessibilitat en els elements d'informació i senyalització

1. Els espais d'ús públic i els serveis públics han de disposar dels elements d'informació i senyalització a l'interior i a l'exterior que permetin a totes les persones usuàries percebre la informació rellevant de manera autònoma, així com dels mitjans de suport adequats per facilitar-los la comunicació i la interacció bàsiques i essencials per usar l'espai o el servei esmentat en igualtat de condicions.

2. Els estudis de seguretat i els plans d'emergències dels espais i serveis han d'incloure els procediments d'avís i els mitjans de suport a les persones amb discapacitat.

3. S'han de desplegar reglamentàriament les condicions d'accessibilitat que estableix aquest article.

Article 32. Accessibilitat en la comunicació en activitats obertes al públic

Les activitats culturals, d'oci i d'esport, com ara actes públics, conferències, cinema, teatre, visites guiades o competicions esportives, han de preveure les condicions d'accessibilitat en la comunicació perquè, si escau, les persones amb discapacitat sensorial en gaudeixin, les comprenguin i hi participin.

CAPÍTOL VIII MANTENIMENT DE L'ACCESSIBILITAT

Article 33. Manteniment suficient i continuat

1. Els espais públics, les edificacions, els transports, els productes, els serveis i les comunicacions han de romandre accessibles al llarg del temps, mitjançant un manteniment suficient i continuat dels elements necessaris perquè les condicions d'accessibilitat no minvin o desapareguin.

2. El pla de manteniment consisteix en el calendari d'actuacions programades que inclou la revisió dels elements físics i d'ús, les accions preventives concretes i el conjunt de prescripcions per al manteniment correctiu en els casos en què sigui necessari.

Article 34. Manteniment dels edificis i espais de titularitat pública

1. Les administracions públiques responsables dels edificis i espais naturals i urbans d'ús públic de titularitat pública han de mantenir en estat correcte els elements que hi permeten l'accessibilitat, d'acord amb la normativa en aquesta matèria.

2. Els plecs de clàusules dels contractes de manteniment d'aquests edificis i espais que elaborin les administracions públiques han d'establir la necessitat de tenir un programa que especifiqui les condicions de manteniment, pel que fa als elements que garanteixin les condicions d'accessibilitat adequades.

Article 35. Manteniment dels edificis i espais de titularitat privada

El propietari únic o la comunitat de propietaris dels espais, activitats o edificacions d'ús privat de titularitat privada ha de mantenir en estat correcte els diferents elements dels espais tant d'ús públic com d'ús comunitari que possibiliten el compliment de les condicions d'accessibilitat establertes legalment i reglamentàriament.

Article 36. Manteniment dels mitjans de transport d'ús públic

Les administracions públiques i les empreses proveïdores de serveis de transport públic de persones viatgeres han d'incloure en els seus plans de gestió les actuacions necessàries per garantir el manteniment de les condicions d'accessibilitat que correspongui.

Article 37. Manteniment dels productes i serveis d'ús públic

Els propietaris i proveïdors de productes i serveis d'ús públic han d'adoptar les mesures oportunes per mantenir-ne les condicions d'accessibilitat establertes reglamentàriament.

CAPÍTOL IX PLANS D'ACCESSIBILITAT

Article 38. Contingut dels plans

1. Les administracions públiques han d'elaborar plans d'accessibilitat que prevegin les actuacions necessàries perquè el territori, els edificis, els mitjans de transport, els productes, els serveis i la comunicació que siguin competència seva i siguin susceptibles d'ajusts raonables assoleixin les condicions d'accessibilitat establertes en aquesta llei i la normativa que la desplegui.

2. Els plans d'accessibilitat elaborats pels municipis, pels consells insulars i pel Govern de les Illes Balears han de contenir una diagnosi de les condicions existents; determinar les actuacions necessàries per fer accessibles els àmbits esmentats en l'apartat anterior que siguin competència seva; establir criteris de prioritat que permetin decidir quines actuacions s'han d'executar en diferents períodes; definir les

mesures de control, seguiment, manteniment i actualització necessàries per garantir que, un cop assolides les condicions d'accessibilitat, perdurin al llarg del temps, i fixar el termini màxim per revisar-los, d'acord amb els criteris establerts reglamentàriament, i s'hi ha de fomentar i garantir la participació ciutadana.

3. Cada municipi ha de tenir un pla d'accessibilitat municipal que ha d'incloure tots els àmbits i territoris de competència municipal. En cas que l'ens local ho consideri oportú, aquest pla d'accessibilitat es pot integrar en altres documents de naturalesa anàloga, tant de tipus general, com ara el pla d'actuació municipal, com de tipus sectorial, com ara el pla de mobilitat urbana. El pla d'accessibilitat municipal pot incorporar el pla de manteniment dels espais i edificis de titularitat pública o fer referència al seu desenvolupament en documents específics, en funció de la complexitat del contingut.

4. Els plans d'accessibilitat han d'incloure la perspectiva de gènere, d'acord amb l'article 5 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes.

5. El procés participatiu de la ciutadania serà garantit per les administracions públiques.

Article 39. Execució i revisió dels plans

1. L'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de destinar anualment una part del seu pressupost d'inversió directa a la supressió de les barreres existents en els edificis d'ús públic de la seva titularitat o sobre els quals disposi, per qualsevol títol, del dret d'ús.

2. Cada conselleria ha d'incloure en la seva memòria anual les actuacions destinades a aquest concepte, les quals s'han de recollir en un informe que s'ha de presentar al departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat.

3. Els municipis i els consells insulars han de destinar una part del seu pressupost anual a les actuacions de supressió de barreres previstes en el pla d'accessibilitat respectiu i, si disposen de pla d'actuació municipal o insular, aquest ha d'incloure aquestes actuacions.

4. El pla d'accessibilitat ha de ser objecte de revisió quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- a) D'acord amb el termini que prevegi el mateix pla.
- b) Quan s'aprovin modificacions legislatives que n'afectin significativament el contingut.
- c) Quan sigui necessari per complir-ne els objectius.

5. El pla d'accessibilitat pot ser objecte de modificacions parcials amb la incorporació de noves actuacions o la modificació de la programació, en cas que es consideri necessari.

6. El pla d'accessibilitat municipal també ha de ser revisat quan es produeixi una revisió global del planejament urbanístic general.

Article 40. Publicitat i informació dels plans

1. Les administracions públiques han de fer públics els seus plans d'accessibilitat universal per Internet o, en cas de dificultat motivada, per qualsevol altre mitjà que permeti accedir-hi a les persones interessades, així com a les entitats de representació dels col·lectius de persones amb discapacitat.

2. Les administracions locals han d'informar el departament competent en matèria de promoció de l'accessibilitat sobre l'aprovació dels plans d'accessibilitat i les revisions corresponents, així com sobre les dades que els siguin requerides per fer el seguiment de l'execució dels plans.

TÍTOL IV

MESURES DE FOMENT

Article 41. Ajuts per a la promoció de l'accessibilitat

1. Les administracions públiques, d'acord amb les seves possibilitats pressupostàries, han de destinar en cada exercici partides finalistes per a actuacions de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres existents i de millores d'ajuts raonables en matèria d'accessibilitat universal.

2. Poden ser persones beneficiàries d'aquestes mesures de foment les persones físiques o jurídiques i els ens locals.

3. En el cas de programes específics destinats a finançar actuacions dels ens locals, han de tenir prioritat en la concessió dels ajuts les actuacions contingudes en els plans d'accessibilitat.

4. Els residents amb discapacitat que siguin titulars de targeta autoritzada d'estacionament i que viatgin en línies marítimes regulars en rutes interinsulars, tindran dret que s'apliqui el descompte de resident sobre el cost del bitllet del seu vehicle.

5. Les conselleries del Govern de les Illes Balears, en l'àmbit de les seves competències, han de determinar l'assignació i la gestió dels recursos a què fa referència aquest article.

6. Cada conselleria ha d'incloure en la seva memòria anual les actuacions destinades a aquest concepte.

Article 42. Mesures per eliminar barreres

1. Les administracions públiques han de promoure mesures de suport i establir mesures d'acció positiva a favor de les persones amb discapacitat per a l'eliminació de barreres físiques, de comunicació i d'altres.

2. Les administracions públiques han de facilitar i promoure el desenvolupament de sistemes i tecnologies que permetin més accessibilitat, autonomia i seguretat, especialment en relació amb l'ús de la via pública.

Article 43. Condicions urbanístiques aplicables

En l'autorització de les obres que tinguin per finalitat la supressió de barreres arquitectòniques en edificacions existents, els elements necessaris per a la instal·lació d'ascensors no són computables als efectes d'ocupació del sòl i volum edificable, ni els són aplicables les distàncies mínimes a llindars, a altres edificacions o a la via pública, sempre que es donin simultàniament les circumstàncies següents:

- a) No hi hagi alternatives tècnicament i econòmicament viables per fer accessible l'habitatge o els habitatges segons la normativa aplicable.
- b) Les obres siguin proporcionals amb la causa que les motiva, tenint en compte les circumstàncies de l'edificació.

Serà possible ocupar les superfícies d'espais lliures o de domini públic que resultin indispensables per instal·lar ascensors o altres elements que garanteixin l'accessibilitat universal, així com les superfícies comunes d'ús privatiu, tals com vestíbuls, replans, sobrecobertes, voladissos i pòrtics, tant si estan situats en el sòl o el subsòl, com en la volada, quan no sigui viable tècnicament o econòmicament cap altra solució i sempre que quedi assegurada la funcionalitat dels espais lliures, de les dotacions i d'altres elements del domini públic.

L'ocupació de superfícies d'espais lliures o de domini públic amb aquesta finalitat haurà de ser aprovada prèviament amb la tramitació d'un estudi de detall.

Els instruments d'ordenació urbanística han de garantir l'aplicació de la regla bàsica establerta en el paràgraf anterior.

Aquest article no és d'aplicació a les edificacions existents que es trobin en algun dels supòsits d'edificacions en situació de fora d'ordenació prevists a la legislació urbanística.

Article 44. Informació, assessorament, campanyes educatives i formació

Les administracions públiques han de facilitar a les persones amb discapacitat, als agents socials i a les altres persones que ho requereixin, l'assessorament i la informació referents a l'àmbit de l'accessibilitat i l'adequació dels mitjans de suport a les necessitats específiques.

En el marc de les seves competències, han de dur a terme campanyes informatives i educatives orientades a conscienciar de la importància d'assolir els objectius d'accessibilitat en tots els àmbits, adreçades a la població en general i a les persones empresàries, projectistes, dissenyadores i estudiants dels ensenyaments universitaris tècnics relacionats amb l'accessibilitat en particular.

Les administracions públiques han d'adoptar les mesures de formació necessàries perquè els gestors i tècnics que hi prestin servei tinguin els coneixements adequats en matèria d'accessibilitat.

Article 45. Accessibilitat en els plans d'estudi

1. En l'àmbit de les seves competències, l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de vetlar perquè els plans d'estudi dels diferents ensenyaments universitaris i de formació professional relacionats amb el territori, l'edificació, els transports, la sanitat i l'educació i les comunicacions incorporin els continguts que garanteixin el coneixement en matèria d'accessibilitat universal.

2. En l'àmbit de les seves competències, l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears ha de vetlar perquè els plans d'estudi dels diferents ensenyaments de primària, secundària i batxillerat contemplin programes de sensibilització relatius a l'accessibilitat universal.

Article 46. Distintiu Accessibilitat Universal

L'Administració de la comunitat autònoma crearà un distintiu per identificar i reconèixer els establiments, espais o municipis que assoleixin unes condicions d'accessibilitat universal més enllà dels requeriments normatius. Aquest distintiu s'ha de regular per reglament.

TÍTOL V

MESURES DE CONTROL

Article 47. Control administratiu previ

1. La concessió de llicències i autoritzacions s'ha de subjectar als preceptes d'aquesta llei i a la normativa de desplegament quant al compliment dels paràmetres d'accessibilitat.

2. La verificació del compliment de les condicions d'accessibilitat establertes en la normativa s'ha d'efectuar en el mateix procediment i l'ha de fer el mateix òrgan competent que ha de resoldre els tràmits administratius corresponents per concedir llicències, autoritzacions o concessions.

3. Els instruments bàsics del control que han d'exigir el compliment de les normes d'accessibilitat són els següents:

- a) Els col·legis professionals competents o, si escau, les oficines de supervisió de projectes, que han de comprovar la correcció i integritat formal de la documentació del treball professional d'acord amb la normativa aplicable.
- b) Les llicències i autoritzacions atorgades per les administracions públiques.
- c) Els plecs de condicions tècniques dels contractes administratius, que han de contenir les clàusules específiques necessàries per al compliment de les normes d'accessibilitat.

4. En el cas d'activitats sotmeses al règim de comunicació prèvia, els documents que subscriguin els interessats han d'incloure l'acreditació o la declaració responsable del compliment de les condicions establertes per la normativa d'accessibilitat aplicable.

Article 48. Control administratiu posterior

Les administracions públiques competents per efectuar actuacions de control administratiu posterior han de comprovar el compliment de la normativa d'accessibilitat.

Article 49. Denúncies

Qui tenguí coneixement de l'existència d'alguna infracció de l'ordenament en matèria d'accessibilitat pot interposar una denúncia pel que fa al cas davant l'òrgan competent. El desenvolupament reglamentari haurà de regular la presentació de denúncies, tant presencialment com de manera telemàtica.

TÍTOL VI

RÈGIM SANCIONADOR

Article 50. Infraccions

1. Als efectes d'aquesta llei, es consideren infraccions administratives les accions i omissions que ocasionin vulneracions del dret a la igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal en els àmbits als quals es refereix l'article 3 d'aquesta llei, quan es produeixin discriminacions directes o indirectes, assetjaments, incompliment de les exigències d'accessibilitat i de dur a terme ajusts raonables, així

com incompliment de les mesures d'acció positiva legalment establertes, especialment quan en derivin beneficis econòmics per a la persona infractora.

2. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus, segons la naturalesa del deure infringit i l'entitat del dret afectat, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 51. Tipificació de les infraccions lleus

Tenen la consideració d'infraccions lleus:

- a) No adoptar les exigències d'accessibilitat o els ajusts raonables establerts en aquesta llei i les normes que la despleguin, però que no impedeixen la utilització de l'espai, l'equipament, l'habitatge, el mitjà de transport o el servei per persones amb discapacitat de manera segura.
- b) L'absència dels mitjans de senyalització necessaris per identificar els elements accessibles o els itineraris accessibles alternatius.
- c) La manca de manteniment dels elements necessaris per garantir les condicions d'accessibilitat previstes en aquesta llei i les normes que la despleguin, quan no generen situacions de risc o perill.
- d) L'ús indegut d'una targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat, d'acord amb l'article 22 d'aquesta llei.
- e) L'incompliment dels deures i de les obligacions formals i materials que preveu aquesta llei, sempre que no tenguin el caràcter d'infracció greu o molt greu.
- f) El fet d'obstaculitzar l'acció dels serveis d'inspecció o de les autoritats competents o dels seus agents en actuacions de control.

Article 52. Tipificació de les infraccions greus

Tenen la consideració d'infraccions greus:

- a) Els actes discriminatoris i d'assetjament o les omissions que comportin directament o indirectament un tracte menys favorable a la persona amb discapacitat en relació amb una altra persona que es trobi en situació anàloga o comparable en l'àmbit de l'accessibilitat.
- b) La pressió o imposició abusiva a la persona amb discapacitat perquè renunciï als seus drets, així com qualsevol acte de represàlia per l'exercici d'una acció legal en l'àmbit de l'accessibilitat.
- c) L'incompliment de les exigències d'accessibilitat o de les mesures d'ajusts raonables establertes en aquesta llei i les normes que la despleguin, que obstaculitzi o limiti l'accés de les persones amb discapacitat als espais d'ús públic, a les edificacions, als transports, als productes, als serveis i a les comunicacions.
- d) L'incompliment d'un requeriment administratiu específic que formulin els òrgans administratius competents per a l'exercici de les competències necessàries per donar compliment a les exigències d'aquesta llei i les normes que la despleguin.
- e) L'incompliment, en la proporció mínima requerida, de la reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat.
- f) L'obstrucció o negativa a facilitar la informació sol·licitada per les autoritats competents o els seus agents per al compliment de les funcions d'informació, vigilància, investigació, inspecció, tramitació i execució en els termes establerts per aquesta llei i per la corresponent normativa de desenvolupament.
- g) La comissió de tres infraccions lleus en el termini d'un any.

Article 53. Tipificació de les infraccions molt greus

Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

- a) Qualsevol conducta d'assetjament relacionada amb la discapacitat d'una persona, que tenguin com a objectiu o conseqüència atemptar contra els seus drets fonamentals.
- b) Qualsevol forma de pressió exercida sobre els òrgans competents en l'exercici de les potestats administratives que s'exerceixin en compliment de les exigències d'aquesta llei.
- c) L'incompliment reiterat dels requeriments administratius específics que formulin els òrgans competents per al compliment de les prescripcions d'aquesta llei o de la normativa de desplegament.
- d) Les accions o omissions que, quan es desatenguin les instruccions donades per les administracions públiques, generin situacions de risc o dany greu per a la integritat o la salut de les persones amb discapacitat.
- e) Les conductes qualificades com a greus quan els seus autors hagin actuat moguts, a més, per odi o menyspreu racial o ètnic, de gènere, orientació sexual, edat, discapacitat greu o no possibilitat de representar-se a si mateix.
- f) L'incompliment d'adoptar les exigències d'accessibilitat o les mesures d'ajusts raonables establertes en aquesta llei i les normes que la despleguin, que impedeixi el lliure accés a les persones amb discapacitat als espais d'ús públic, a les edificacions, als transports, als productes, als serveis i a les comunicacions i la seva utilització segura i sense perill.
- g) L'incompliment, per les persones obligades, de les normes legals sobre accessibilitat que impedeixi o dificulti greument a les persones amb discapacitat exercir els drets fonamentals i gaudir de les llibertats públiques.
- h) La comissió de tres infraccions greus en el termini d'un any.

Article 54. Sancions

Les infraccions són sancionades amb multes que van des d'un mínim de 300 euros fins a un màxim de 300.000 euros, d'acord amb la gradació següent:

- a) Les infraccions lleus, en el seu grau mínim, amb multes des d'un mínim de 300 euros fins a un màxim de 6.000 euros.
- b) Les infraccions greus, amb multes des d'un mínim de 6.001 euros fins a un màxim de 30.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, amb multes d'un mínim de 30.001 euros fins a un màxim de 300.000 euros.

Article 55. Criteris de gradació de les sancions

1. Per concretar les sancions que sigui procedent imposar i, si escau, per graduar-ne la quantia, els òrgans competents han de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció o les sancions que s'imposin, i han d'aplicar el grau mínim, mitjà i màxim d'acord amb els criteris següents:

- a) Intencionalitat de la persona infractora.
- b) Negligència de la persona infractora.
- c) Fraus o connivència en el frau.
- d) Incompliment dels advertiments previs.
- e) Xifra de negocis o ingressos de l'empresa o entitat.

- f) Nombre de persones afectades.
- g) Permanència o transitorietat de les repercussions de la infracció.
- h) Reincidència, per comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així hagi estat declarat mitjançant una resolució ferma.
- i) Alteració social produïda per la realització de conductes discriminatòries i d'assetjament o l'incompliment de les exigències d'accessibilitat i d'eliminació d'obstacles i de fer ajustos raonables.
- j) Benefici econòmic que s'hagi generat per a la persona autora de la infracció.
- k) Reconeixement o accions reparadores efectuades per la persona responsable.

2. Quan de la comissió d'una infracció se'n derivi necessàriament la comissió d'una altra o unes altres, s'haurà d'imposar la sanció corresponent a la infracció més greu.

Article 56. Sancions accessòries

1. Quan les infraccions siguin greus o molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que correspongui, la prohibició de participar en procediments d'atorgament d'ajuts oficials, consistents en subvencions o qualsevol altre ajut en el sector de l'activitat de l'àmbit en què es produeix la infracció, que siguin promoguts o hagin estat concedits per l'administració sancionadora, per un període màxim d'un any, en el cas de les greus, i de dos, en el cas de les molt greus.

2. Quan les infraccions siguin molt greus, els òrgans competents podran proposar, a més de la sanció que resulti procedent, la supressió, cancel·lació o suspensió total o parcial d'ajuts oficials concedits per l'administració sancionadora, consistents en subvencions i qualsevol altre ajut que la persona sancionada tengui reconegut o hagi sol·licitat dins el sector d'activitat en l'àmbit del qual es produeixi la infracció.

3. La comissió de tres infraccions, indistintament, per ús indegut de la targeta d'estacionament o per incompliment dels deures establerts en l'article 24 en un període d'un any pot comportar, addicionalment a la sanció econòmica corresponent, la retirada de la targeta i la suspensió dels seus efectes durant un període de 12 a 24 mesos. La duració de la retirada s'ha de determinar d'acord amb els criteris de gradació de les sancions que estableix l'article 55.

La comissió de sis infraccions per ús indegut de la targeta d'estacionament en un període de dos anys es considera ús fraudulent d'aquesta i s'ha de procedir a la cancel·lació de la targeta, sense que el seu titular pugui obtenir-ne una de nova en un període de cinc anys.

El procediment per retirar la targeta d'estacionament i suspendre'n els efectes, o per cancel·lar-la, en tot cas, s'ha de substanciar dins el procediment sancionador que produeixi aquests efectes.

En la resolució de l'expedient sancionador i, si escau, en la resolució del recurs que posi fi a la via administrativa, s'ha de donar un termini de quinze dies, comptadors des de l'endemà de la data en què finalitzi el període de pagament voluntari de la multa, per entregar la targeta.

Transcorregut aquest termini sense que l'interessat hagi entregat la targeta d'estacionament a l'administració, els terminis de retirada o cancel·lació d'aquesta computen des de l'endemà de la data de finalització d'aquest. En aquest cas, la seva utilització s'ha de considerar ús indegut de la targeta d'estacionament i ha de donar lloc a l'expedient sancionador corresponent.

4. Les sancions accessòries també s'han de graduar d'acord amb els criteris que estableix l'article 55.

Article 57. Compliment de les obligacions en matèria d'accessibilitat

1. L'abonament de les sancions, imposades d'acord amb les prescripcions d'aquesta llei, no eximeix les persones responsables del compliment de totes les exigències en matèria d'accessibilitat que imposa la normativa.

2. La persona, la comunitat, l'entitat o l'empresa sancionades han de presentar a l'organisme competent, si escau, la proposta de compliment en què s'indiqui el termini per dur-la a terme. Finalitzat el termini, un cop efectuada la inspecció corresponent, es podrà incoar un nou expedient en cas de persistència de les causes objecte de sanció.

Article 58. Persones responsables

1. Aquesta llei s'aplica als responsables de la infracció, persones físiques o jurídiques, o persones que legalment en siguin responsables, que incorrin en les accions o omissions tipificades com a infracció en la mateixa llei.

2. La responsabilitat és solidària quan siguin diverses les persones responsables i no sigui possible determinar el grau de participació de cadascuna en la comissió de la infracció.

Article 59. Persones interessades

1. Les persones amb discapacitat, les seves famílies i les organitzacions representatives i associacions en les quals s'integren tenen la consideració de persones interessades en aquests procediments, d'acord amb el que estableix la legislació normativa vigent.

2. Contra l'acord d'arxivament de les actuacions o la resolució desestimatòria, expressa o tàcita, de la denúncia o posada en coneixement de l'administració de possibles infraccions previstes en aquesta llei, les organitzacions i associacions esmentades estan legitimades per interposar els recursos o, si escau, les accions que considerin procedents com a representants d'interessos socials.

Article 60. Procediment sancionador

1. Les infraccions i sancions en matèria d'accessibilitat es regeixen pel procediment sancionador que estableix el Reglament del procediment que ha de seguir l'Administració de la comunitat autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora, aprovat pel Decret 14/1994, de 10 de febrer, en els àmbits de competència de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

2. Quan l'òrgan competent, en el transcurs de la fase d'instrucció, consideri que la potestat sancionadora en relació amb la presumpta conducta infractora correspon a una altra administració pública, ha de posar aquest fet en coneixement d'aquesta administració i li ha de trametre l'expedient corresponent.

3. En la mateixa fase d'instrucció, si s'aprecia l'existència presumpta d'un possible delictes o falta, cal trametre les actuacions al Ministeri Fiscal i suspendre l'expedient fins que l'autoritat judicial dicti la resolució corresponent.

4. Abans d'iniciar un procediment sancionador per infraccions relatives a l'incompliment de les exigències d'accessibilitat o de les mesures d'ajust raonable, així com relatives a la manca de manteniment dels elements necessaris per garantir les

condicions d'accessibilitat, l'administració competent pot requerir formalment a l'interessat que esmeni la deficiència, per a la qual cosa li ha d'atorgar un termini. En cas que l'interessat no acompleixi el requeriment, s'ha d'incoar el procediment sancionador corresponent.

5. En cas que un ajuntament o un consell insular no exerceixi la seva potestat sancionadora, la direcció general competent en arquitectura podrà dictar una ordre d'execució perquè en el termini de tres mesos executi la seva potestat sancionadora. En cas d'incompliment de l'ordre d'execució, la direcció general establirà la sanció corresponent.

6. Si un ajuntament o un consell insular no iniciés el procediment sancionador pertinent i fos advertit per la direcció general competent en matèria d'accessibilitat d'un fet constitutiu de qualsevol de les infraccions determinades en el termini d'un mes, la direcció general competent podrà iniciar aquest expedient i imposar les mesures coercitives que corresponguin.

Article 61. Prescripció d'infraccions i sancions

1. Les infraccions lleus prescriuen a l'any; les greus, als tres anys; i les molt greus, als quatre anys.

2. Les sancions imposades per faltes lleus prescriuen a l'any; les imposades per faltes greus, als quatre anys; i les imposades per faltes molt greus, als cinc anys.

Article 62. Deure de col·laboració

Totes les persones físiques i jurídiques tenen el deure de facilitar la tasca dels òrgans i autoritats per aplicar el que disposa aquesta llei, de manera que han d'aportar els documents i les dades relacionades amb l'objecte del procediment que els siguin sol·licitats per aclarir els fets. També han de facilitar, amb l'avís previ, l'accés a les seves dependències, llevat que aquestes coincideixin amb el seu domicili, cas en què caldrà l'obtenció del consentiment exprés o de l'autorització judicial corresponent.

Article 63. Garantia d'accessibilitat dels procediments

Els procediments sancionadors que s'incoïn d'acord amb el que estableix aquesta llei han d'estar documentats en suports que siguin accessibles per a les persones amb discapacitat i és obligació de l'autoritat administrativa facilitar a les persones amb discapacitat el ple exercici dels drets prevists en els procediments esmentats.

Article 64. Publicitat de les resolucions sancionadores

1. La resolució ferma en la via administrativa dels expedients sancionadors per infraccions greus i molt greus s'ha de fer pública quan ho disposi l'autoritat administrativa que l'hagi adoptat, una vegada notificada als interessats, després de resoldre, si escau, sobre els aspectes confidencials del seu contingut i amb la dissociació prèvia de les dades de caràcter personal a què es refereix l'article 3.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, excepte en relació amb el nom dels infractors. A aquest efecte, s'ha de recollir amb caràcter previ l'informe oportú de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o de l'autoritat autonòmica que correspongui.

2. L'administració pública actuant en matèria sancionadora destinarà una partida pressupostària equivalent als ingressos derivats de la imposició de sancions previstes en

la present llei, a actuacions relacionades amb la promoció de l'accessibilitat i a la supressió de barreres que impedeixin l'accessibilitat dins l'àmbit de la seva competència.

Article 65. Òrgans competents

1. Són competents per iniciar, tramitar i imposar sancions els òrgans de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears o de l'administració municipal i insular en l'àmbit de les seves competències.

2. Correspon a l'administració municipal l'exercici de la potestat sancionadora de les infraccions tipificades per incompliment de les condicions d'accessibilitat en les edificacions de noves construccions i en les actuacions en edificacions ja existents.

3. En l'àmbit de l'Administració de la comunitat autònoma correspon l'exercici de la potestat sancionadora a la conselleria competent per raó de la matèria. Són òrgans competents per a la iniciació, instrucció i resolució dels procediments sancionadors les unitats administratives i els òrgans administratius als quals legalment o reglamentàriament s'atribueixen aquestes competències.

TÍTOL VII CONSELL PER A L'ACCESSIBILITAT

Article 66. Definició

El Consell per a l'Accessibilitat és l'òrgan col·legiat de participació externa i de consulta en matèria d'accessibilitat. Estarà adscrit al departament competent en aquesta matèria.

Article 67. Composició

El Consell està integrat pels representants de l'Administració de la comunitat autònoma, per mitjà de les diferents conselleries, de l'Administració General de l'Estat, dels consells insulars, de la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, de les associacions que agrupen els diferents col·lectius de persones amb discapacitat, dels col·legis professionals, dels promotors i dels constructors. Se n'ha d'establir reglamentàriament la composició, la participació i el funcionament tenint en compte la representativitat i realitat de cada una de les illes. Les persones que s'hagin de designar compliran amb el principi de presència equilibrada de dones i homes, excepte per raons fonamentades i objectives degudament motivades, d'acord amb l'article 4 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes. Els membres d'aquest consell no rebran cap tipus de retribució pel fet de formar-ne part.

Article 68. Funcions

El Consell té les funcions següents:

- a) Informar sobre els projectes de decret que tenguin incidència directa en l'accessibilitat.
- b) Debatre sobre l'estat de l'accessibilitat i les mesures per fomentar-la.
- c) Fer propostes d'actuació en matèria d'urbanisme, edificació, transport, comunicació, productes i serveis, així com dur a terme qualsevol altra actuació informativa o assessora que es consideri convenient.
- d) Exercir les que li atribueixin les lleis o els reglaments.

Article 69. Desplegament reglamentari

S'ha de regular reglamentàriament la composició, el funcionament i l'organització del Consell per a l'Accessibilitat, d'acord amb el que estableix aquest títol i tenint en compte la normativa sobre òrgans col·legiats.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició adicional primera. Normativa d'aplicació

Sens perjudici del corresponent desplegament reglamentari són aplicables les condicions d'accessibilitat que estableix la normativa següent:

- a) El Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, i modificat pel Reial decret 173/2010, de 19 de febrer, en matèria d'accessibilitat i no-discriminació de les persones amb discapacitat, i les modificacions posteriors corresponents, entre les quals hi ha l'adequació efectiva de les condicions d'accessibilitat en edificis existents i de nova construcció.
- b) L'Ordre VIV/561/2010, d'1 de febrer, per la qual es desenvolupa el document tècnic de condicions bàsiques de l'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i utilització dels espais públics urbanitzats.
- c) El Reial decret 1544/2007, de 23 de novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat.

Disposició adicional segona. Targeta d'estacionament

En relació amb la targeta d'estacionament, és aplicable com a normativa bàsica el Reial decret 1056/2014, de 12 de desembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'emissió i ús de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat.

Disposició adicional tercera. Desenvolupament reglamentari de les condicions d'accessibilitat

Els espais urbans o les edificacions que s'han construït o reformat segons les condicions que estableix el Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, o, si escau, les condicions que establia el Decret 20/2003, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de supressió de barreres arquitectòniques, compleixen unes condicions d'accessibilitat suficients per satisfer les exigències establertes per aquesta llei. Reglamentàriament s'establirà si s'han de requerir ajuts raonables i de proporcionalitat per assegurar la màxima accessibilitat possible.

Disposició adicional quarta. Gènere de les denominacions

Totes les denominacions que en aquesta llei apareixen en gènere masculí s'han d'entendre referides indistintament al gènere masculí o femení.

Disposició adicional cinquena. Referències legals al Consell Insular de Formentera

A les referències que aquesta llei fa a entitats locals, municipis o ajuntaments, s'hi entendra inclòs, en tot cas, el Consell Insular de Formentera.

Disposició addicional sisena. Adaptació de determinats mitjans de transport públic²

1. En el cas d'edificacions declarades Bens d'Interès Cultural o Bens Catalogats inclosos en els catàlegs insulars o municipals o en els plans especials de protecció per raó del seu valor històric, podran ser exceptuades del compliment, en els termes previstos en els articles 14 i 15 de l'aplicació de la Llei 8/2007, de 3 d'agost, d'accessibilitat universal de les Illes Balears i la normativa de desplegament.

2. També es podrà exceptuar de l'aplicació de les normes relatives a vehicles accessibles, previstes en relació amb els transports públics, quan concorrin raons de protecció pel seu caràcter històric o d'impossibilitat material de porta-ho a terme en els termes marcats en l'article 17 d'aquesta Llei i normativa de desplegament.

3. En ambdós casos, s'han d'adoptar les mesures alternatives que permetin assolir les millors condicions d'accessibilitat possibles.

4. L'exempció prevista en els apartats 1 i 2, resta condicionada a la presentació de la documentació tècnica que la justifiqui i ha de ser resolta pel conseller o consellera competent en matèria d'accessibilitat en un termini màxim de tres mesos a partir de la sol·licitud i previ informe de la direcció general competent en matèria d'arquitectura i de la direcció general competent en matèria de transports, en el que s'han d'especificar les mesures alternatives a adoptar.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Disposició transitòria primera. Adaptació al que disposa aquesta llei

Els plans, les normes, les ordenances i les altres disposicions de les administracions públiques de les Illes Balears, quan siguin objecte de revisió, s'han d'adaptar al que disposa aquesta llei i al que estableixin els reglaments que la despleguin, sens perjudici de l'obligat compliment un cop aquests entrin en vigor.

Disposició transitòria segona. Adaptació de la normativa municipal a l'article 43 d'aquesta llei

Els ajuntaments disposen d'un any, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, per adaptar els plans, les normes i les ordenances al que disposa l'article 43, referent a les condicions urbanístiques aplicables.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Disposició derogatòria primera. Normes que es deroguen

1. Es deroga la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat i de la supressió de les barreres arquitectòniques.

2. Es deroga expressament:

a) El Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques, excepte:

1r. El capítol III del títol I («Barreres arquitectòniques en els mitjans de transport»), en tot allò que no s'oposi al Reial decret 1544/2007, de 23 de

² Disposició afegida pel DL 5/2022, de 16 de maig, esmentat en la nota 1.

novembre, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no-discriminació per a l'accés i la utilització de les formes de transport per a persones amb discapacitat.

- 2n. El títol II («Consell Assessor per a la Millora de l'Accessibilitat i la Supressió de Barreres Arquitectòniques») mentre no entri en vigor la disposició reglamentària que reguli la composició, el funcionament i l'organització del Consell Assessor per a l'Accessibilitat.
- b) L'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori d'1 d'octubre de 2012 per la qual es desplega el procediment per concedir exempcions del compliment del Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques.

Disposició derogatòria segona

Resten derogades totes les disposicions de rang normatiu igual o inferior que s'oposin a aquesta llei o la contradiguin.

DISPOSICIONS FINALS

Disposició final primera. Desplegament reglamentari

1. El Govern de les Illes Balears pot dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per desplegar i aplicar aquesta llei, dins l'àmbit de les seves competències.
2. En el termini d'un any, la conselleria competent ha de coordinar els departaments de les diferents conselleries competents en la matèria als efectes del desplegament d'aquesta llei.
3. El pla autonòmic d'accessibilitat a què es refereix l'article 5.2.f) d'aquesta llei, serà elaborat pel Govern de les Illes Balears en el termini de 18 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.